

Ali Ünal'ın bir köşe yazısı varmış. *Cemaat hata yapmadı mı* diye sormak, Fethullah efendiye hakaret demekmiş. Benim peygamberime Hudeybiye'de *sen Allah'ın peygamberi değil misin?* diye sorulmuştu, sonra onu sorana halife olduğunda *eğrilirsen seni kılıçlarımızla düzeltiriz* denmişti. Bunlar hakaret değildi de, işleri hesapladıkları gibi gitmeyince saf saf *hata yapmadınız mı?* diye sormak mı hakaret?

İlginç adamlar vesselam. Bence de hata yapmadılar. Vazifelerini yerine getiriyorlardı. Asıl hataları vazifeleri konusunda kendilerinde gördükleri vasıftır. Köpeğin ulumasında hata aranmaz, hata onu ulumadan başka bir şeye çevirende.

Yatmadan evvel ve kalkınca ilk işim yazmak olsun diye yatağın yanına bilgisayar koydum. İnsanlarla fazla münasebette bulununca kafam allak bullak oluyor. Bunu atlatmak için kendimi biraz yazıyla tedavi etmek gerekiyor.

Bu neden böyle? Neden insanların arasına girince etkileniyorum. Muhtemelen ayna nöronlarım fazla çalışıyor, oksitosin merkezlerim beynimi boğuyor, kendimi memnun ama yorgun hissediyorum. Bu yorgunluk onu *tatmayanlarca* anlaşılan bir yorgunluk değil. Düşüncelerimi *temizlemek* gerekiyor.

Kendi düşüncelerini tedavi etmenin ve bunun mümkün olduğunca hapsiz, alkolsüz, yatmadan, ağlamadan, kendini harap etmeden yapmanın yolu muhtemelen insanın öğrenmesi gereken en önemli tarafı. *Kendini bilmek* faslında herkes için gerekli olan, düşüncelerinin nasıl şekillendiğini ve bu şeklin nasıl verileceğini öğrenmek.

Yeryüzünde *sahibim* diyebileceğimiz tek şey düşünceler çünkü. Bunlara *sahip* olmak ve onların sana *sahip* olmaması da, ancak onların nasıl öğrenileceğiyle mümkün.

Moralimin bozulması gereken zamanlarda veya aşırı mutluluk zamanlarında yazarak, kendimi bulduğum düşüncelerden, dipsiz kuyudan kurtarmak. Hayatın *anlamı* bu olabilir. Hayatın anlamı.